

מסורת הש"ס

במדי דלא ממאים נמי. למה לי פולטין לטקליניהו לזד אהד: יסוור ויאלכו זום אהר. כדי שיסריח יומר. לטמר יוסוף על קומותו [א] ויעשה כרכה לנטלה: וימי אשכל ושפס ולא כרך. [ב] לפניהם קאי אנכרת המוציא וכרכת היין: משו שיחזור וכו'. [ג] לאחר אכלה ושמיא: בלכך.

הגרות הב"ח

(ב) ושי" דיה מי שאלו תפחה לזך נכך אברהם ולפניהם קאי:

גליון הש"ס

נכ"ל אל תפחה לזך נכך אברהם סי' ד קפ"ב:

הגרות הנרא"

[א] ושי" דיה יסוור (י) ויעשה כרכה לנטלה חלי"ט: [ב] שם דיה טיה שיחור ימי לטלה אכלה תפחה. לז"ל (משי"ט): [ג] וכן תפחה נכר מתיישב. לז"ל: [ד] שם תפחה לז נטלה על אמר ד שפס על נכר תפחה. לז"ל (ויכ"ל) דעתי גלתי מ' קפ"ג:

מוסף תוספות

א' בתוס' ר"ש כתב אפרזיך על עשן בשביל כבוד הברכה (ולא חתב ודיו הוריס כבודו), וכו' ובה"ש בתוס' וירלה כהנת הברכה והכניה שנת כתב דבריו כמוריש הנהגה.

לעיון רש"י

תרי"ט, סי'. ערק נכסיו נמו.

מוסף רש"י

אספרגוס. תפוק הפשי לפחותו טעמי' ודמיון ג'. לישתוף יקחין פ"ו לע"ז ד' ופ"ו. בבוש של ברכה. טלחריס ממש לפתו (שבת טו.) הי' שישוין יין ש' טעם ששכרין עליו חלי"ט חכמים ע"ז. לפיכך טעם יתנו כוסו וזו יקחין כוסם אחר וטעם ר"ב: וכו' ב"ש ב"ש ברכות.

רב ניסים גאון

לע"ז יפה לרסית רע סימן הוא. ובהלכות גדולות מפרש ללב לעין לשתול יפה לרשע לפעם לחתנותיו רשע עשרה דברים נאמר בבוש כי ברכה כו'. מפרזיך בבוש דבני טעמא אמר אמר ר' אבהו ורבינו גמרא בבוש של ברכה עשור ומועד ואלו ושתלשן בבוש חזון (דברים ט) תפחה שבע חזון ואלו שבע עשור חזון שבע ואלו כששבעו אמר ר' חייא אש עשיהם כן מה תבוב חזון ים דרוסן ירש אתה וזה לירש העולם הזה והעוה"ב:

שלשה שאכלו פרק שביעי ברכות

נא.

מעיקרא נברא לא חוי. תימה והלא טעמא לינו אסור לנכך ובקונטרס פירש דנכתי קריין אסורין דנכרי מורה וי"ל דמיירי בעינת גרים ומפני אותה טעילה הזכירו לכל שאר טעילות לנכך לאחר טעילה וכן נגטי"י שפעמים אדם נא מצויה נכבא ואין אדם רחוי לנכך עד לאחר הנטיילה והנה העם לנכך כל שאר כרכת דייס לאחר נטיילתו:

אין לנו אלא ארבעה דברים. ומיהו לא משמע (כן) דפליגי ר' יוחנן אהיהו דענותו לימניו דלמחר לקמן א"ר יוחנן רשעים שאלו מהו שמייע עשאל ליומן משמע שכן היו עוה"ג. ומיהו מדאמורא"ס היו עושים עשור ועשור משמע שהיו ממחרים על עמלק"י והיו מהרים כנותן ולפיכך יש להחמיר בכוס של כרכה:

שמיפיה חיי ופ"א. ירושלמי דסוף פירקין א"ר אהא שלשה דברים נאמרו בכוס של כרכה מלא עשור ומודה ושלאשת מקרא נפתלי שבע לזון ומלא כרכת ה' שבע עשור לזון מודה ומלא כממשעו: שמיפיה מבחויין הדרחה בעבט"ס. ופי' ר"י דוקא שאין הכוס יפה שיש בו שוירי כוסות אכל אס הוא יפה נלאו הכי שפיר דמי דלא נעיקן אלא שיהא כוס של כרכה יפה: וזכבה לשני עולמות. פי' הרב רבי יוסף קארו מפרש"ל מדהוה ליה למכתב ים דרוסן רש וכמו ישה הרי יו"ד ה"א יתירה וכו' י"ד ה"א נלאו שני עולמות דלמחרת נהכלל (ממסו ד' ט:): פי' כיה ה' לזר עולמים (א) אל תקרי לז"ל אלא זר וכו': שמואל מהו שחסיע יפי"ן. כנסות גדולות מיייר או כרכה משע טעם כרכה לית כרכת שהוה נעוטה או כרכה שזאין זרין להלחך כרכת המוון: אין

אחריו לוקה לא כרכא הא בדרכא א"ר אשי השתא דאמרת לא רק אחריו לוקה מימיו וזרקין אפילו בכני המלך: א"ר ישמעאל בן אלישע שלשה דברים סח לי מוריאאל שר הפנים א' הטול חלוקה בשחורית מיד השמש ותלבש ואל תמול ירך ממי שלא נטל ידיו ואל תחזיר כוס אספרגוס אלא למי שנתנו לך מפני שתכספית ואמרי לה אסתלגנית של מלאכי חבלה מצפין לו לאדם ואומרים אימתי יבא אדם לידי אחד מדברים הללו וילכד אמר ריב"ל שלשה דברים סח לי מלאך המות אל תמול חלוקה שחורית מיד השמש ותלבש ואל תמול ירך ממי שלא נטל ידיו והאל תעמוד לפני הנשים בשעה שחורות מן המת מפני שאני מוכרח ובה לפניהו וחרבי בידי ויש לי רשות לחבל ואי פגע מאי קנתיה לישורף מוכרתייה ארבע אמות אי איש לא נהרא לעבריה ואי איכא דרכא אחרניא ליזיל לה ואי איכא גודא ליקו אחורא ואי לא ליהדר אפיה ולימא: ויאמר ה' אל השמן יגעו ה' כך וגו' עד דחלפי מיניה: א"ר זירא א"ר אבהו ואמרי לה כמתניתא תנא עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה מעון הדרחה ושמיפיה חי ומלא עשור ועשור נוטלו בשתי ידיו ונתנו בימין ומגביהו מן הקרקע טפח ונתן עינו בו ויש אומרים אף משגרו כמתנה לאנשי ביתו אמר ר' יוחנן אנו אין לנו אלא ארבעה בלכד ה' הדרחה שמיפיה: חי ומלא תנא הדרחה מכפנים ושמיפיה מבחויין א"ר יוחנן כל המברך על כוס מלא ונתנו לו נחלה בלי מצרים שנאמר וימלא ברכת ה' ים ודרום וירשה ר' יוסי בר חנינא אומר זוכה ונחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא עשור רב יהודה מעטרהו בתלמידים רב חסדא מעטר ליה בנטלי ה' אמר ר' חנן וכו' אמר רב ששת וכו' ובברכת

ההוא א"ר רבי יוחנן שם אפילו פולטין נטליקין לזד אהד וכו'. ויחזיק סקסאה. פירוש כך שבו. [א] וכן תפחה נכר מתיישב. לז"ל: [ד] שם תפחה לז נטלה על אמר ד שפס על נכר תפחה. לז"ל (ויכ"ל) דעתי גלתי מ' קפ"ג:

לעשיון. א"ר ישמעאל בן אלישע שלשה דברים סח לי מוריאאל שר הפנים א' הטול חלוקה בשחורית מיד השמש ותלבש ואל תמול ירך ממי שלא נטל ידיו והאל תעמוד לפני הנשים בשעה שחורות מן המת מפני שאני מוכרח ובה לפניהו וחרבי בידי ויש לי רשות לחבל ואי פגע מאי קנתיה לישורף מוכרתייה ארבע אמות אי איש לא נהרא לעבריה ואי איכא דרכא אחרניא ליזיל לה ואי איכא גודא ליקו אחורא ואי לא ליהדר אפיה ולימא: ויאמר ה' אל השמן יגעו ה' כך וגו' עד דחלפי מיניה: א"ר זירא א"ר אבהו ואמרי לה כמתניתא תנא עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה מעון הדרחה ושמיפיה חי ומלא עשור ועשור נוטלו בשתי ידיו ונתנו בימין ומגביהו מן הקרקע טפח ונתן עינו בו ויש אומרים אף משגרו כמתנה לאנשי ביתו אמר ר' יוחנן אנו אין לנו אלא ארבעה בלכד ה' הדרחה שמיפיה: חי ומלא תנא הדרחה מכפנים ושמיפיה מבחויין א"ר יוחנן כל המברך על כוס מלא ונתנו לו נחלה בלי מצרים שנאמר וימלא ברכת ה' ים ודרום וירשה ר' יוסי בר חנינא אומר זוכה ונחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא עשור רב יהודה מעטרהו בתלמידים רב חסדא מעטר ליה בנטלי ה' אמר ר' חנן וכו' אמר רב ששת וכו' ובברכת

ההוא א"ר רבי יוחנן שם אפילו פולטין נטליקין לזד אהד וכו'. ויחזיק סקסאה. פירוש כך שבו. [א] וכן תפחה נכר מתיישב. לז"ל: [ד] שם תפחה לז נטלה על אמר ד שפס על נכר תפחה. לז"ל (ויכ"ל) דעתי גלתי מ' קפ"ג:

עין משפט

נר מצוה
א מ"י פ"ה מהל'
ב מ"י פ"ה מהל'
ג מ"י פ"ה מהל'
ד מ"י פ"ה מהל'
ה מ"י פ"ה מהל'
ו מ"י פ"ה מהל'
ז מ"י פ"ה מהל'
ח מ"י פ"ה מהל'
ט מ"י פ"ה מהל'
י מ"י פ"ה מהל'
יא מ"י פ"ה מהל'
יב מ"י פ"ה מהל'
יג מ"י פ"ה מהל'
יד מ"י פ"ה מהל'
טו מ"י פ"ה מהל'
טז מ"י פ"ה מהל'
יז מ"י פ"ה מהל'
יח מ"י פ"ה מהל'
יט מ"י פ"ה מהל'
כ מ"י פ"ה מהל'
כא מ"י פ"ה מהל'
כב מ"י פ"ה מהל'
כג מ"י פ"ה מהל'
כד מ"י פ"ה מהל'
כה מ"י פ"ה מהל'
כו מ"י פ"ה מהל'
כז מ"י פ"ה מהל'
כח מ"י פ"ה מהל'
כט מ"י פ"ה מהל'
ל מ"י פ"ה מהל'
לז מ"י פ"ה מהל'
לח מ"י פ"ה מהל'
לט מ"י פ"ה מהל'
מ מ"י פ"ה מהל'
מא מ"י פ"ה מהל'
מב מ"י פ"ה מהל'
מג מ"י פ"ה מהל'
מד מ"י פ"ה מהל'
מה מ"י פ"ה מהל'
מז מ"י פ"ה מהל'
מח מ"י פ"ה מהל'
מט מ"י פ"ה מהל'
נא מ"י פ"ה מהל'
נב מ"י פ"ה מהל'
נג מ"י פ"ה מהל'
נד מ"י פ"ה מהל'
נה מ"י פ"ה מהל'
נו מ"י פ"ה מהל'
נז מ"י פ"ה מהל'
נח מ"י פ"ה מהל'
נט מ"י פ"ה מהל'

הורה אור השלם

- 1. וקראו... 2. וקראו... 3. וקראו... 4. וקראו...

רבינו עובד

ואקשינן במדי דלא טאס נמי לפי לי פולטין נטליקין לזד אהד וכו'. ויחזיק סקסאה. פירוש כך שבו. [א] וכן תפחה נכר מתיישב. לז"ל: [ד] שם תפחה לז נטלה על אמר ד שפס על נכר תפחה. לז"ל (ויכ"ל) דעתי גלתי מ' קפ"ג:

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones